

Υπόθεση C-118/94

**Associazione Italiana per il World Wildlife Fund κ.λπ.
κατά
Regione Veneto**

(αίτηση του Tribunale amministrativo regionale per il Veneto
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί της διατηρήσεως
των αγρίων πτηνών — Θήρα — Προϋποθέσεις ασκήσεως της
εξουσίας παρεκκλίσεως των κρατών μελών»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα N. Fennelly της 26ης Οκτωβρίου 1995 ..... I - 1225
Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Μαρτίου 1996 ..... I - 1242

Περίληψη της αποφάσεως

1. Προδικαστικά ερωτήματα — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Όρια — Πλασματική διαφορά ή αίτηση ερμηνείας διατάξεων του κοινοτικού δικαίου που δεν έχουν εφαρμογή στη διαφορά της κύριας δίκης
(Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 177)

2. *Περιβάλλον — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Οδηγία 79/409 — Εκτέλεση εκ μέρους των κρατών μελών — Προϋποθέσεις χορηγήσεως παρεκκλίσεων από τις απαγορεύσεις που επιβάλλει η οδηγία*

(Οδηγία 79/409 του Συμβουλίου, άρθρα 5, 7 και 9)

1. Στο πλαίσιο της κατανομής των δικαιω-
δοτικών αρμοδιοτήτων μεταξύ των εθνι-
κών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου,
που προβλέπεται στο άρθρο 177 της Συν-
θήκης, το Δικαστήριο αποφαινεται με
προδικαστική απόφαση εφόσον τα υπο-
βαλλόμενα ερωτήματα αφορούν την
ερμηνεία διατάξεως του κοινοτικού
δικαίου, χωρίς να οφείλει, κατ' αρχήν, να
εξετάζει τις περιστάσεις υπό τις οποίες
τα εθνικά δικαστήρια αποφάσισαν να
του υποβάλουν τα ερωτήματα και προτί-
θενται να εφαρμόσουν τη διάταξη του
κοινοτικού δικαίου την οποία του ζητούν
να ερμηνεύσει.
2. Το άρθρο 9 της οδηγίας 79/409, περί της
διατηρήσεως των αγρίων πτηνών, που
προβλέπει, στην παράγραφο 1, τη δυνα-
τότητα των κρατών μελών να παρεκκλι-
νουν, εφόσον δεν υφίσταται άλλη ικανο-
ποιητική λύση και για περιοριστικώς
απαριθμούμενους λόγους, από τη γενική
απαγόρευση της θήρας προστατευο-
μένων ειδών, που απορρέει από τα
άρθρα 5 και 7 της οδηγίας, και το οποίο
ορίζει στην παράγραφο 2 τα ακριβή
τυπικά κριτήρια τα οποία πρέπει να πλη-
ρούν οι παρεκκλίσεις αυτές, πρέπει να
ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι δεν επι-
τρέπεται στα κράτη μέλη να χορηγούν τις
παρεκκλίσεις, παρ' όσον με την έκδοση
μέτρων που περιλαμβάνουν μνηεία, δεό-
ντως λεπτομερή, των διαλαμβανόμενων
στις προαναφερθείσες παραγράφους
1 και 2 στοιχείων.

Τα ανωτέρω δεν ισχύουν στις περιπτώ-
σεις μόνο όπου είτε προκύπτει ότι η δια-
δικασία του άρθρου 177 της Συνθήκης
καταστρατηγήθηκε και χρησιμοποιείται,
στην πραγματικότητα, για να οδηγηθεί
το Δικαστήριο να εκδώσει απόφαση
μολονότι δεν υφίσταται πραγματική δια-
φορά είτε είναι πρόδηλον ότι η διάταξη
του κοινοτικού δικαίου την οποία
καλείται να ερμηνεύσει το Δικαστήριο
δεν μπορεί να εφαρμοστεί.

Πράγματι, πρόκειται για έναν τομέα που
η διαχείριση μιας κοινής κληρονομιάς
έχει ανατεθεί στα κράτη μέλη, όσον
αφορά το έδαφος του καθενός από
αυτά, και όπου, επομένως, ο βαθμός
ακρίβειας της μεταφοράς των οδηγιών
έχει ιδιαίτερη σημασία.